

ding imod, at det jo var langt heldigere at faae det slaaget fast ved Loven, som man virkelig ønsker, men jeg tror dog, at et væsentligt Fremstridt kan opnaas, naar den høitagede Minister, som han nu sagde, i Fremtiden vil tage saadanne Hensyn til de Dnsker, der paa en mere eller mindre lovformelig Maade komme frem for ham angaaende Besættelsen af de Præsteembeder, der blive ledige, ikke alene i den nærmeste Tid, men ogsaa i de Aar, der henrindende inden vi faae en Lov, saaledes som vi kunne ønske den.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Maa jeg blot gjøre den korte Bemærkning, at jeg selvfølgelig, som jeg ogsaa yttrede, vil vedblive at tage de samme Hensyn i denne Retning, som jeg tidligere har taget, men ved Siden deraf maa jeg ogsaa bede bestemt fastholdt, hvad jeg fremdeles udtalte om de forskjellige Hindringer, der stille sig i Veien for at kunne lade dette Lnske faae den Indflydelse, som det ellers under de nu bestaaende Forhold kunde have. — Seg skal endnu blot bemærke, at jeg ikke sagde, at der ikke fra en eller anden Ministers Side skulde være fremkommet Udtalelser angaaende denne Sag til en eller anden Kommission eller noget lignende, men jeg udtalte blot, at der ikke fra nogen Minister var fremkommet Forslag til en Lov, som var forelagt Folkethinget, og som gik ud paa, saavidt Ministeren troede det gjørligt, om muligt at opfylde det Lnske, som for 15 Aar siden, første Gang kom frem, men som ingenfinde tidligere har fundet Anklang hos nogen Minister.

Tale: Den høitæredede Kirkeminister udtalte, at han ikke faae nogen Udsigt til, at dette Lovforslag vilde blive vedtaget, og jeg griber Ordet for at udtale, at jeg for mit Vedkommende ikke ser nogen Ulykke deri, men jeg finder mig, paa Grund af nogle Ytringer, der ere faldne, foranlediget til at gjøre en Bemærkning ved det Lovforslag, der blev vedtaget for et Dieblis siden. Den ærede Ordfører udtalte nemlig, at der fra Samfundets nederste Lag og tildels ogsaa i de høiere var kommen Roster til Stede, som vare rettede imod Folke-

kirken. Vi have nu haft under Forhandling Forslag om Præsternes Lønning, Forslag om Præsternes Beskikkelse og Forslag om Kirkerens Benyttelse, og vi have endnu et Forslag om Kirkerens Opparmning og Kirkegaardens Afslutning. Inden vi forlade dette Omraade, maa det være mig tilladt at henlede Opmærksomheden paa et andet Punkt, der, som det forekommer mig, ikke var uvæsentligt at tage med i Betragtning. Det er ikke, hvad der sker igennem Administrationen og ikke, hvad der sker igennem de beskikkede Embedsmænd, men for saa vidt der er noget Liv i det, man kalder den danske Folkekirke, saa vil jeg ønske, at de, der ere Benner af den rundt omkring i Landet, ville lade selve de folkelige Kræfter komme til Raadighed uden Hensyn til — jeg mener ikke i Modsætning til — Afgjørelsen af disse Love og uden Hensyn til — ikke i Modsætning til — hvorledes Administrationen i det Hele taget finder sig foranlediget til at virke; thi, skal jeg sige, hvorledes Stillingen staar for mig, saa er den saaledes, at med hvert Aar, der gaar hen, aabner der sig — saaledes staar det for mit Die — mere og mere en Kløft i religiøs og folkelig Henseende mellem de beskikkede Embedsmænd og selve Befolkningen; saaledes staar det for mig; jeg veed ikke, om jeg har Ret. Hvis det vedbliver længe at gaa saaledes, at disse Love henstaa uafgjorte, saa kan jeg ikke skjønne rettere, end at denne Kløft vil blive større og større, og jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg ingen personlig og heller ingen religiøs Interesse har i, at det sker eller ikke sker; thi det, der for mig er Hovedsagen, vil nok staa og blive alligevel, det staar under høiere Beskyttelse. Naar der imidlertid fremkommer saadanne Ytringer som de, der fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), saa forekommer det mig, at der nok i folkelig Henseende kan være Spørgsmaal om, at, saavidt Nogen ønsker disse Former opretholdte og virkelig finder, at der er noget for Folket Dygtiggjørende og for de enkelte Mennesker Friggjørende og Opriffende — jeg vil ikke gaa til andre Udtryk — i Folkekirken, da selve Befolkningen — jeg vil ikke kalde det